

Súd: Krajský súd Košice  
Spisová značka: 4To/10/2018  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7116010760  
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2018  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Ševčovič  
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7116010760.4

## Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Ševčoviča a sudcov JUDr. Mareka Dudíka a JUDr. Zuzany Homzovej, v trestnej veci obžalovanej T. H., pre zločin zabitia podľa § 147 ods.1, ods.2 písm. a) Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. septembra 2018, o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 16.11.2017, sp. zn. 4T/29/2016 takto

### rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovanej T. H..

### odôvodnenie:

Okresný súd Košice I rozsudkom zo dňa 16.11.2017, sp. zn. 4T/29/2016 uznal obžalovanú T. H. za vinnú zo zločinu zabitia podľa § 147 ods.1, ods.2 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase od 22.00 hod. dňa 7.11.2015 najpravdepodobnejšie o 00:30 hod. do 02:00 hod. dňa 8.11.2015 v U. B. P., Š.O. B. XXXX/XX v byte č. XX na XX. poschodí v jeho obývacej časti po predchádzajúcom nedorozumení s manželom Y. H., nar. XX.X.XXXX toho veľkou silou jedenkrát bodla sediaceho na okraji postele kuchynským nožom s dĺžkou čepele 132 mm do oblasti hrudníka vľavo, čím mu takto spôsobila bodno-reznú ranu na prednej ploche hrudníka vľavo, pokračujúcu cez mäkké tkanivá do hrudníka do bodno-rezného kanála do hrudnej dutiny a cez osrdcovníkový vak do prednej steny pravej komory srdca a do dutiny pravej komory srdca smerom spredu dozadu kolmo na zvislú os tela, a taktiež na priečnu os tela v dĺžke asi 11 - 12 cm, čo viedlo k tamponáde srdca, ktorá bola bezprostrednou príčinou smrti poškodeného Y. H..

Za to okresný súd uložil obžalovanej podľa § 147 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 39 ods. 1, § 36 písm. d), písm. i), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. uložil obžalovanej trest prepadnutia veci - 1 ks kuchynský nôž a podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Proti tomuto rozsudku, bezprostredne po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku zahlásila odvolanie obžalovaná T. H.Á. a to čo do výroku o vine a treste, ktoré odôvodnila sama, ako aj prostredníctvom svojho obhajcu spochybnením vykonaných dôkazov po zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho súdu okresným súdom. V tomto smere celkom nedostatočne reagoval okresný súd na výsledky vyšetrovacieho pokusu, ktorý mal potvrdzovať dejové udalosti tak, ako sa stali s tým, že mechanizmus útoku bol vedený šikmo smerom k stredu hrudníka, nie celkom vodorovne, smerom doľava k stredu hrudníka. Navyac znalec uviedol zásadnú vec a to, že podliatiny na rukách zápästí Y.

H. boli spôsobené zápasením s jej osobou, v záujme vymanenia sa z jeho područia, keď bola dusená rukami. V tomto duchu bola produkovaná i výpoveď MUDr. Z. U., PhD., ktorý sa zúčastnil vyšetrovacieho pokusu, a ktorý sa stotožnil s dejom ňou uvádzaným ako obžalovanou v kontexte zranení spôsobených útokom zo strany poškodeného neb. Y. H.. V súlade s týmito závermi znalcov na ostatnom hlavnom pojednávaní boli vypočutí svedkovia G., X., X. a W., ktorí potvrdzovali spolu s jej nevlastnou dcérou U. disharmonické partnerstvo s poškodeným a prítomnosť stálych konfliktov ústiacich do fyzického napádania poškodeného voči jej osobe. Zhodnotiac uvedené s poukazom na skutočnosti a dôkazy, z ktorých konaní súd vychádzal, hodnotiac všetky dôkazy jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach v zmysle § 2 ods.12 Tr. por. súd nemohol a nemal dospieť k jednoznačnému záveru o jej vine podľa § 147 ods.1, ods.2 písm. a) Tr. zák., pretože jej konanie bolo konaním v medziach nutnej obrany, a preto navrhla, aby krajský súd v celom rozsahu zrušil napadnuté rozhodnutie okresného súdu a podľa § 285 písm. b) Tr. por. ju oslobodil spod obžaloby.

Na základe podaného odvolania krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľka podala odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej nie je dôvodné.

V uvedenej trestnej veci už raz Okresný súd Košice I rozhodol rozsudkom zo dňa 4.10.2016, sp. zn. 4T/29/2016, kedy uznal obžalovanú T. H. za vinnú zo zločinu zabitia podľa § 147 ods.1, ods.2 písm. a) Tr. zák. a uložil jej trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov nepodmienečne, pre výkon ktorého ju zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Z dôvodu podania odvolania zo strany obžalovanej odvolací súd uznesením zo dňa 22.3.2017, sp. zn. 4To/114/2016 podľa § 321 ods.1 písm. b), c) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods.1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. V dôvodoch svojho zrušujúceho uznesenia poukázal na to, že prvostupňový súd sa dostatočne nevyssporiadal s obhajobou obžalovanej smerujúcou k novej aplikácii ustanovenia § 25 ods.1 Tr. zák. - nutnej obrany.

Zo znaleckého posudku a následnej výpovede znalca MUDr. U. B., zapísaného v zozname znalcov Ministerstva spravodlivosti SR - odbor Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Súdne lekárstvo vyplynula naliehavá potreba určenia presného mechanizmu vzniku poranenia poškodeného vyšetrovacím pokusom vo väzbe na možnú aplikáciu ustanovenia § 25 ods.1 Tr. zák., ktorý však v prípravnom konaní vykonaný nebol, s odôvodnením jeho odmietnutia zo strany obžalovanej. V tejto súvislosti krajský súd dal do pozornosti, že podľa ustanovenia § 157 ods.1 Tr. por., pokiaľ majú byť výsledky vyšetrovacieho pokusu podkladom na spracovanie znaleckého posudku, mala by byť účasť znalca na vyšetrovacom pokuse pravidlom s tým, že účasť podozrivého, obvineného, poškodeného a svedka závisí od konkrétnych podmienok vyšetrovacieho pokusu. Vzhľadom na experimentálny charakter vyšetrovacieho pokusu, ktorý je nezávislý od vôle a konania ľudí, nie je účasť uvedených osôb vždy nutná. Niekedy je dokonca nepotrebná, alebo aj kontraproduktívna. Obzvlášť to platí aj v teraz posudzovanej veci, keď obžalovaná využila svoje právo odoprieť výpoveď podľa § 121 ods.2 Tr. por., a teda i samotnú účasť na vyšetrovacom pokuse.

Práve v záujme preverenia obhajobných tvrdení obžalovanej T. H. bolo úlohou prvostupňového súdu po zrušení veci vykonať vyšetrovací pokus spočívajúci v skúmaní relevantných udalostí tak, ako ich popísala obžalovaná vo svojich doterajších výpovediach s figurantmi (§ 30 ods.3 Tr. por.), ktorí mali simulovať dejové udalosti za prítomnosti znalcov, za účelom preverenia mechanizmu vzniku poranení u poškodeného - nebohého Y. H. s konkvenciami na ustanovenie § 25 ods.1 Tr. zák.

Okresný súd rešpektujúc právny názor odvolacieho súdu po dohode relevantných procesných strán a znalcov vykonal dňa 22.9.2017 vyšetrovací pokus, z ktorého vyplynulo, že obžalovaná opäť spočiatku využila svoje právo a nezúčastnila sa tohto úkonu, t. j. prvá verzia bola vykonaná s figurantmi v súlade s ustanovením § 30 ods. 3 Tr. por. podľa výpovedí obžalovanej na hlavnom pojednávaní.

Keďže obžalovaná bola pri úkone prítomná a následne súhlasila a po opätovnom poučení v jej procesnom postavení obžalovanej sama demonštrovala s figurantom procesný dej, pričom podľa nej sprvoti popísala udalosti, keďže si už presne nepamätala ako to bolo, súd opis tohto deja a následnú demonštráciu označil ako verziu číslo 2 a následne opakovane podľa popísania a demonštrácie obžalovanej s figurantom ako verziu číslo 3 tak, ako je to zadokumentované v zápisnici z tohto

procesného úkonu spolu s príslušnou fotodokumentáciou. Následne na hlavnom pojednávaní okresný súd opätovne vypočul obžalovanú (na č. I. 766), ktorá sa vyjadrila k zmene farby gaučovej súpravy z dôvodu iného prevlečenia. Ďalej vypovedala tak, že zotráva na svojich predchádzajúcich výpovediach na hlavnom pojednávaní.

Znalec MUDr. U. B. na hlavnom pojednávaní (č. I. 769), keďže bol prítomný pri vyšetrovacom pokuse k jeho priebehu nemal žiadne pripomienky a k mechanizmu vzniku poranení poškodeného vypovedal, že na základe pitevného nálezu a vyšetrovaných okolností, ako aj potom neskôr vykonaného vyšetrovacieho pokusu, možno ustáliť najpravdepodobnejšie úrazový dej a vznik poranení a vznik uvedeného bodnoreného kanála tak, že po vzájomnej hádke medzi nebohým Y.Z.K. H.F.T. a jeho manželkou - obžalovanou, nebohý v sediacej polohe na posteli začal obžalovanú hrdúsiť rukami, pričom obaja aktéri boli obrátení tvármi k sebe na vzdialenosť necelého metra. V ďalšej fáze sa obžalovaná mohla inštinktívne brániť a uvoľniť zovretie rúk nebohého, čím mu mohla spôsobiť kožné odreniny na vonkajšej ploche jeho ľavého predlaktia, na chrbte ľavej ruky a krvné podliatiny na vnútornej ploche pravého zápästia, ako aj na vonkajšej ploche ľavého predlaktia. V ďalšej fáze obžalovaná uchopila nôž podhmatom a počas pokračujúceho zápasu mohla nebohému spôsobiť povrchovú bodnorenú ranu na vonkajšom okraji ľavého obočia a povrchovú reznú ranu na vnútornej ploche pravého zápästia, ktoré zranenia nespôsobili pri bezprostrednej príčine smrti nebohého. V poslednej fáze mohla obžalovaná držiac nôž podhmatom jedenkrát veľkou silou bodnúť nebohého do oblasti hrudníka vľavo. Pri tomto bodnutí mohol vzniknúť presne taký bodnorený kanál, aký bol zistený pri pitve. Po tomto bodnorení si mohol nebohý ľahnúť na posteľ v polohe na chrbát a v dôsledku vzniku tamponády srdca spôsobenej bodným poranením srdca v priebehu niekoľkých minút zomrel. Tomu by zodpovedala aj situácia namodelovaná medzi figurantom a obžalovanou v rámci vyšetrovacieho pokusu v tej druhej fáze - verzie číslo 2, keď nebola figurantka - figurant, ale keď vykonávala tieto úkony obžalovaná. K zisteným trom verziám znalec MUDr. U. B.N.Z.Ň.U.W. sa priklonil k verzii číslo 2, resp. verzii číslo 3, pretože medzi týmito z jeho pohľadu ako znalca nevidí nijaký veľký významný rozdiel. Následne sa vyjadril k uchopeniu zraňujúceho predmetu obžalovanou podhmatom a to v tom zmysle, že útok bol vedený šikmo smerom k stredu hrudníka, nie celkom vodorovne, smerom doľava k stredu hrudníka. Ďalej sa vyjadril aj k zameranému - v centimetroch odmeranému priestoru, vzdialenosti medzi posteľou a radiátorom, resp. stenou, ktorý podľa neho bol dostatočný a dej mohol prebehnúť tak, ako to bolo zistené a uvedené v zrušujúcom rozsudku, čo sa potvrdilo aj vyšetrovacím pokusom.

Odvolací súd zistil, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu (zločinu zabitia podľa § 147 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák.) je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku, a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci. Skutkové zistenia prvostupňového súdu, tak ako sú vyjadrené v napadnutom rozsudku, sú správne a úplné, lebo zodpovedajú výsledkom dokazovania vykonávaného na hlavnom pojednávaní. Vzhľadom na to odvolací súd v otázke skutkových zistení odkazuje na veľmi podrobne rozvedené dôvody rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými sa v plnom rozsahu aj stotožnil. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie rešpektujúc aj právny názor odvolacieho súdu v zrušujúcom uznesení a vyvodil z neho správne skutkové zistenia. Skutočnosť, že odvolateľ sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi názormi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku (čo možno usúdiť z podaného odvolania), nemôže sama o sebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa. Súd prvého stupňa veľmi podrobne rozviedol dôkazy, ktoré usvedčujú obžalovanú zo spáchania žalovaného skutku, precíznym a erudovaným spôsobom vyhodnotil i prípravné konanie, ktoré predchádzalo podaniu obžaloby, a jeho správne právne závery majú dostatočný skutkový základ v riadne vykonanom dokazovaní. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa. Podľa názoru odvolacieho súdu odôvodnenie namietaného rozsudku predstavuje dostatočný základ pre jeho výrok, lebo súd prvého stupňa v potrebnej miere vysvetlil, na základe akých právnych úvah rozhodol a jasne odôvodnil svoje skutkové zistenia a závery. Ak súd prvého stupňa postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., t.j. že ich hodnotil na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj

v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam, odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. nemôže napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že sám na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. V takom prípade totiž nie je možné napadnutému rozsudku vytknúť žiadnu vadu v zmysle uvedeného ustanovenia (R 53/1992).

V prejednávanej veci odvolací súd ani sám na základe svojho presvedčenia nehodnotil tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom, ako tieto dôkazy hodnotil súd prvého stupňa. Hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa si odvolací súd v plnom rozsahu osvojil a v podrobnostiach naň poukazuje. Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany v konaní, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami, predstavami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov, a ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov.

Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa aj pokiaľ ide o druh a výmeru uloženého trestu obžalovanej. Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd prvého stupňa správne aplikoval relevantné ustanovenia hmotného práva. K odôvodneniu výroku o treste urobenému okresným súdom krajský súd nemá čo dodať, nakoľko okresný súd aj uloženie trestu obžalovanej odôvodnil vyčerpávajúcim a dostatočným spôsobom. Treba uviesť, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu) a je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t.j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represia) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste.

Podľa názoru odvolacieho súdu uložený trest obžalovanej vo výmere 5 rokov nepodmienečne bude v dostatočnej miere plniť svoj účel stanovený § 34 ods. 1 Tr. zák. Všeobecne treba uviesť, že Trestný zákon vychádza zo zásady, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a ich páchatel'mi. Zmysel existencie a prípadnej aplikácie noriem trestného práva je predovšetkým v tom, aby sa trestné činy buď vôbec nepáchali, alebo páchali v čo najmenšej miere. Ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých občanov robí tak z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Trest má však okrem toho pôsobiť výchovne, a to nielen na páchatel'a, ale aj na ostatných členov spoločnosti. Pritom generálna prevencia sa má uskutočňovať prostredníctvom individuálnej prevencie. Ak sa teda páchatel'ovi zabráni v ďalšej trestnej činnosti, dáva sa tým najavo aj ostatným členom spoločnosti, ktoré správanie je nežiaduce, proti čomu je namierený Trestný zákon, a takýmto spôsobom možno ovplyvňovať pozitívnu hodnotovú orientáciu občanov spoločnosti.

Z hľadiska týchto úvah odvolacieho súdu možno potom dospieť k záveru, že účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. tvorí jednotu, lebo sa musí vzájomne doplňovať. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje chráneným záujmom spoločnosti, štátu a občanom pred útokmi páchatel'ov trestných činov.

Odvolací súd preskúmal správnosť konania, ktoré predchádzalo napadnutému výroku rozsudku obžalovanou a nezistil žiadne pochybenie. Nezistil ani chyby, ktoré odvolaním neboli vytykané, a ktoré by boli takej povahy, že by odôvodňovali po právoplatnosti rozsudku podanie mimoriadneho opravného prostriedku, a to dovolania na základe ustanovenia § 371 ods. 1 Tr. por. alebo § 371 ods. 3 Tr. por. Na základe týchto skutočností potom krajský súd, ako súd odvolací odvolanie obžalovanej T. H. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.